

כגפן פוריה

עלון להפצת תורה ויהדות

אין לעיין בעלון זה בשעת התפילה

פְּרִשֵׁת פְּקוּדֵי

ו' אדר ב' תשפ"ד

ברכת הלבנה החל מיום ראשון בלילה

ו' באדר הלילת משה רבנו

תענית אסתר מוקדמת ליום חמישי

תחילת הצום: 4:46 סיום: 18:13

יציאת השבת ר"ת 19:01

גיליון 857

יציאת השבת:

18:28

ירושלים: 18:25

מניסת השבת:

17:18

ירושלים: 17:12

בְּצִלְאֵל – לֹא רַק אֲמָנוּת וְעֵצוֹב

הרב עמוס שושן - רב ישובי רכס פוריה

רבות נכתב על הקמת המשכן, מלאכת המחשבת של העוסקים במלאכה ובראשם בצלאל. בצלאל זכה למתנת שמים, לב מבין לעשות בכסף בזהב ובנחושת ובחרושת עץ. לא רק את תכנון הדברים אלא גם את ביצועם הלכה למעשה ואפילו להורות לאחרים. וכך מובא במדרש:

בְּצִלְאֵל עַל שֵׁם חֻקָּתוֹ נִקְרָא. בְּשָׁעָה שֶׁאָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמוֹשֶׁה: לֵךְ אָמַר לוֹ לְבְּצִלְאֵל עֲשֵׂה לִי מִשְׁכַּן אֲרוֹן וְכִלִּים, הִלֵּךְ מֹשֶׁה וְהִפָּקֵד, וְאָמַר לוֹ: עֲשֵׂה אֲרוֹן וְכִלִּים וּמִשְׁכָּן.

אָמַר לוֹ בְּצִלְאֵל: מֹשֶׁה רַבִּינוּ: מִנְהֵגוֹ שֶׁל עוֹלָם - אֵדָם בּוֹנֶה בֵּית, וְאַחֵר קֵד מְכַנִּים לְתוֹכּוֹ כְּלִים וְאַתָּה אָמַר: עֲשֵׂה לִי אֲרוֹן וְכִלִּים וּמִשְׁכָּן? כְּלִים שֶׁאֵינִי עוֹשֶׂה - לְהִיבֵן אֲכַנִּסֶם? שָׁמָּה קֵד אָמַר לֵךְ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: עֲשֵׂה מִשְׁכַּן אֲרוֹן וְכִלִּים? אָמַר לוֹ: שָׁמָּה בְּצִלְאֵל הָיִיתָ וְיָדַעְתָּ?

במקרה זה לא נאמרה הנבואה לבצלאל אלא דוקא למשה, ואולם לבצלאל מתוך תבונתו שואל את משה רבנו, מתוך כבוד ונימוס: שָׁמָּה קֵד אָמַר לֵךְ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? ומשה כמובן מודה לבצלאל, ומוסיף בשבחו: שָׁמָּה בְּצִלְאֵל הָיִיתָ וְיָדַעְתָּ? לבצלאל לא היה רק אומן אלא מחובר בכל מעשיו לבורא עולם.

עם סיום מלאכת המשכן, וסיום ספר שמות, הלימוד מכך כלפי כל אחד מאתנו: שבכל מלאכה בה אנו עוסקים, ובוודאי בבניית משכנו של האדם, נעשה זאת בבחינת סוף מעשה במחשבה תחילה, ומתוך תפילה לעשות את רצון ה' בשלמות, מתוך סייעתא דשמיא.

בהוצאת מכון "שערי תורה": פוריה-נוה עובד ד.ג. גליל תחתון 15210

שערי תורה וחסד ע"ר * כולל אברכים * שיעורי תורה * פרסומים תורניים * גמ"ח עזרה לנוקמים *
הדפסה: דפוס כנרת. עריכה: צ. שוריק. היה שותף. להעברת תרומות: בנק המזרחי סניף טבריא מספר חשבון: 123459

ז' באדר - יום לידתו ופטירתו של משה רבנו

ז' באדר הוא יום שנולד בו משה רבינו ויום שמת בו לסוף מאה ועשרים שנה. שהקדוש ברוך הוא יושב וממלא שנותיהם של צדיקים מיום ליום ומחדש לחדש, שנאמר (שמות כג) 'אֵת מִסְפַּר יָמֶיךָ אֲמַלֵּא'.

תענית ז' באדר:

נוהגים חסידים ואנשי מעשה להתענות ביום זה ולומר 'סדר תיקון ליום ז' אדר' ככתוב בסידורים, לפי שמיתת צדיקים מכפרת והתענית עם תשובה ותפילה מכפרת, ויוצאת כפרה שלמה לכל ישראל: ובשנה מעוברת שיש בה שני אדרים, עיקרה של תענית זו באדר שני; ואולם יש שנוהגים תענית גם באדר ראשון, ונותנים טעם לדבר.

צפיה לישועה:

ביום זה, ז' אדר, צריך כל אדם לתת לבו לשני דברים שיהיו נטועים וקבועים אצלו לתמיד: צפיה לישועה, ויראת הדין: צפיה לישועה כיצד? צא ולמד מלידתו של משה רבינו:

תחילת לידתו של משה רבינו בצער גדול היתה. שגור פרעה: כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו, וזה שלש שנים ושלש שנה ששוטרי פרעה וכל עמו אורבים לכל אשה הרה בישראל וכיון שמלאו ימיה ללדת, והנה בן - מיד חוטפים אותו ממנה ומשליכים אותו היאורה ומטביעים אותו. מרחם אמו יצא למות. וכל ישראל, קטניהם עם גדוליהם שרוין בצער ומיואשין מן הישועה:

עמרם, גדול הדור היה כיון שראה את עמו בצער הגדול הזה, אמר, לשוא אנו עמלים! עמד וגרש את אשתו לכל יולידו עוד לתוהו, ואשתו כבר היתה מעוברת עם משה שלשה חדשים. עמדו כל ישראל וגרשו נשותיהם:

באותה שעה שרתה רוח הקדש על מרים בת חמש השנים, ואמרה: עתידה אמי שתלד בן שמושיע את ישראל! ויתאוששו אביה ואמה מדבריה ויתחזקו באמונתם ובצפיתם לישועה וחזרו ונישאו זה לזה וכמוהם עשו כולם, והנה נולד מושיעם של ישראל!

וכמה צער ורוגז היו אחר לידתו של משה; כל עם פרעה, אנשים ונשים וטף, ארבו כולם לצודו ולהשמידו, והנה הוא מושלך הפקר במי היאור! ואחר שנצל ממי היאור, שמא תאמר עברה הסכנה? והלא הסכנה גדולה עכשו שבעתים. שהרי נפל בעודו תינוק בין שני האריות, בבית פרעה הוא נתן, שמשם הזעם והחרון יוצאים על ישראל להשמידם, והרי תינוק הוא משה, את אביו לא ידע את אמו לא הכיר ואת כל עמו לא ראה - הרי יוסיפו בני עולה לענותו ויעשו גם אותו לצורר ישראל ונוסף גם הוא על שונאינו. ועדין פחדו של עמרם קים - לשוא אנו עמלים!

עכשו בוא וראה כמה גדול כח האמונה וההתחזקות בצפיה לישועה, זו שפעמה בלב מרים והפעימה את לבות אחרים שמלאו אמונה וצפיה כמוה, אלמלא נולד משה מה טעם היה לכל העולם ומלואו, שהיה חוזר לתוהו ובוהו. ועכשו שנולד אף על פי שהוא נתון בין שני אריות - סוף שיצא משם ויושיע את כל עמו ויאיר לכל העולם בכל הדורות, ואת מלחמות רשעים ישבר, ואף הם יאמרו: ה' הצדיק! הא למדת, כמה צריך כל אדם בכל עת ובכל שעה להתחזק באמונה ולצפות לישועה.

בחדר נתחזק בשמירת השבת ששומרת על כולנו

חידון השבת
העולמי תשכ"ד

החל משה רבנו הנביא
לפי שבת ולמדת
לפי חזון

החידון
הוירטואלי

פרסים נספיים לזוכים

בשוי
מחשבון
של:

10,000

חידון הלכות שבת
וירטואלי העולמי
בשני שבבים

איך משתתפים?

1 מתלמידי את טופס ההרשמה	2 מורידים את החוברת ומדפיסים	3 משנים את הלכות השבת
--------------------------------	------------------------------------	-----------------------------

ראשון // ז' אדר ב // 17.03.24
חמישי

מוקד 10:00 | ז' - יב' | 14:00 | יב' - יג' | עזריה

קישור להרשמה ולחוברת: www.hldonshabat.co.il

הם נותנים את הגשמה
בשכיל עם-ישראל

אנחנו נלמד הלכות שבת
למען הצלחתם!

יראת הדין: יראת הדין כיצד?
צא ולמד ממיתתו של משה
רבינו. משה רבינו אדון כל
הנביאים, שמיום שנולד
שרתה בו רוח נבואה, והושיע
לישראל, ועשה כל האותות
והמופתים במצרים, וקרע את
הים, ודרך דרך בשמים, ותפס
במלחמתו של מלאכים
ושרפים וקבל תורה של אש,
ודר תחת כסא של אש, ודבר
עם ה' פנים אל פנים, ולמד
תורה לכל ישראל, וכלכלם
ארבעים שנה במדבר, ועשה
מלחמה עם סיחון ועוג,
והעמיד חמה ולבנה - כיון
שחטא חטא קל במי מריבה,
ונתמעט קידוש שמו יתברך
בשגגתו, נזורה עליו מיתה -
על אשר מעלתם בי בתוך בני
ישראל וגו' כי מנגד תראה את
הארץ וישקמה לא תבוא (דברים
לב) וגו'; ולא עמדו לו כל
זכויותיו וצדקותיו אשר פעל
עם ישראל כנגד מידת הדין,
שהיא מידת האמת של בורא
כל העולמים: הא למדת כמה
גדול עמקו של הדין וכמה
צריך אדם להתיירא מן החטא
אפילו של שוגג, כל שכן מזיד.

מדרשי חכמים על לידתו של משה: וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לְוִי (שמות ב) - להיכן הלך? אמר רב יהודה בר
זבינא: שהלך בעצת בתו. תנא: עמרם גדול הדור היה, כיון שראה שאמר פרעה הרשע: קַל הָבֵן
הַיָּלֹד הַיֵּאֲרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ (שם א), אמר: לשוא אנו עמלים. עמד וגרש את אשתו. עמדו כולם
וגרשו את נשותיהם. אמרה לו בתו: אבא, קשה גזרתך יותר משל פרעה, שפרעה לא גזר אלא על
הזכרים, ואתה גזרת על הזכרים ועל הנקבות; פרעה לא גזר אלא בעולם הזה, ואתה בעולם הזה
ולעולם הבא; פרעה הרשע - ספק מתקיימת גזרתו, ספק אינה מתקיימת, אתה צדיק - בודאי
שגזרתך מתקיימת, שנאמר: וַתִּגְדַּר אֶמֶר וַיִּקֶּם לָךְ (איוב כב). עמד והחזיר את אשתו; עמדו כולם
והחזירו את נשותיהם. (סוטה יב):

(ע"פ ספר התודעה)

הלכות ז' באדר

א. מנהג חסידים ואנשי מעשה (הבריאים) להתענות ביום שבעה באדר שהוא יום פטירת משה רבינו. ונוהגים לעשות לימוד בליל שבעה באדר, ומנהג יפה הוא. [ילקו"י מועדים (עמוד רעד). חזון עובדיה פורים עמ' לב. והוא ע"פ הגמ' (קידושין לח). שפטירת משה בו' באדר].

ב. יום זה נקבע בהלכה כיום ה'חברא קדישא' ולאחר הקמת מדינת ישראל יום זה נקבע גם כיום הזיכרון לחללי צה"ל ומערכות ישראל שמקום קבורתם לא נודע. כמשה רבנו שמקום קבורתו לא נודע.

ג. ביום זה חברי ה'חברא קדישא' מקיימים תפילה משותפת עם אמירת סליחות מיוחדות ליום זה, יוצאים לפקוד את בתי הקברות וסמוך לחלקות שם נקברו הנפטרים במהלך השנה האחרונה, אומרים תפילה מיוחדת עם בקשת מחילה כללית. מתוך חשש שמא לא נהגו בכבוד הראוי לנפטר, שהרי רק משה - נתעסק בו ריבונו של עולם לפי כבודו.

ד. קבלת תענית - המתענה ביום שבעה באדר, צריך לקבל על עצמו את התענית בתפלת מנחה של היום הקודם, ככל תענית יחיד שאדם מקבל עליו להתענות, שצריך לקבל ממנחה שביום הקודם, כמבואר בשלחן ערוך (סימן תקסב סעיף ו). ויאמר את הנוסח המובא בסידורים קודם אמירת 'עושה שלום' שבסיום העמידה.

ה. כשהשנה מעוברת יש נוהגים להתענות ביום ז' באדר א', ויש נוהגים להתענות ביום ז' באדר ב'. והמנהג האחרון יותר נכון להתענות באדר ב'. וכן יש לעשות הלימוד בליל ז' באדר ב'. וטוב לעשות הלימוד גם בו' באדר א', וגם בו' באדר ב'.

ו. יש נוהגים שאם יש עשרה מתענים בבית הכנסת בשבעה באדר, מוציאים ספר תורה במנחה וקוראים ויחל. וכן השליח צבור אומר ברכת עננו ברכה בפני עצמה בחזרה, כשאר תעניות צבור. ויש אומרים שאין נכון לעשות כן. ולכן שב ואל תעשה עדיף, והשליח צבור לא יאמר עננו בחזרה ברכה בפני עצמה, אלא בשומע תפלה, וכן לא יוציאו ספר תורה במנחה לקריאת 'ויחל'. וכן לעניין נשיאות כפים, שב ואל תעשה עדיף. [ילקו"י מועדים עמ' רעו. חזו"ע פורים עמ' לה, ולכן במקום שאין מנהג ברור, שב ואל תעשה עדיף].

לעילוי נשמת אמו"ר רבי יצחק שושן זצ"ל - נלב"ע יב' תמוז תשע"ז

למעוניינים להשתתף בהוצאת עלון זה נא לפנות לדוד: 0537788483

עלון זה מוקדש:

לדפוס: ציפורה ודושה לוי. שרה בת שמחה. ביבה אלימלך. עורכן משה. יחזקאל ורחל. אסתר בת זכור. מול בת עילה. אברהם בן רחל. רחמים בן סולמנה. דודאל בן אביאל. אלנה בת סליחה. ישי ורחל לוי. חנה בת זכור. עוז בת רחל. מיכל מוריה אדרי. יוסף בן מיכל. דוד בישן די". לוסת: יוסף ושירי בן דוד די". להורות נעדר צה"ל ושבויים ובהם: אורון שאול, דוד גולדין, גיא חבר, רון ארד, יהודה כץ, צבי פלדמן. וכל החטופים והשבויים בעזה! לעילוי נשמת: הר"ע יוסף, הר"מ אליהו. הרב אברהם עזקרון, רבי מסעוד מלל, רבי יצחק שושן, רבי יעקב שושן, יונה ויזר, סופר משה, יצחק דרעי, רבי אברהם בן שמאי אלעזר. מקסים חיים דרעי. מיר חיים. ישראל אברהם טון. שלמה בן מרים. יצחק ועזריאל אטאם, אורן מועלם, אליהו מויזר, דוד גרוסברג, מירי פולק, מרים קדושים. עמוס דגיר, ריי שלמה סינצוב משה יחזקאל. יצחק בן סליחה. נעים משה אכסון נסים וסליחה שושן. אלים טובול. מיריה שמעון, יפה גורי. יונה קלון, סימי בת רחל. ליט שבת, משה עמר, חנה יצחקי. אסתר חוד. אסתר בת תורה. אליהו בת פריחה. תרצה וידון. אסתר וענבר חיים. דניאל אלימלך. משה הלוי. דוד טובול. מיכל עמר. אריה בן שמעון. ציונה בת דוד. יצחק ולאה אסתר. אליהו אדרי. עזיה עמוס. רות יעקב. חיה רחל לוי. יונה ויוסף שרעבי. מרים יחזקאל. נעיסה בת מלוד, ליאור רחמים. זק טל. עליה מועלם. עליה טון, שרה אליהו. דוד ופריחה טון, שמעון בן רחל. אברהם אדרי. יוסף אלקובי, מיכאל ועקני. חסיבה שישפוטש. עזיה דון, ברכה סופן. כמיהה דירי. רפי עשור. אתי ופרי. מעין וסדר עשור. כמשה טון. מרים בת רחל. נאח טון, אילה שחר. אורטל מבורך. יצחק ועזניה אילת. אורי יצחק אילוז הי"ד. יצחק בן פנעה ז"ל. ולע"נ הנספים בשואה ובהם: אלכסנדר שגדור, שושנה רוזה, רפאל פריצי, וציציליה צילה לבית משפחת ציטרון הי"ד. אברהם ולאה ציטרון ז"ל.

למעוניינים להשתתף בהוצאת עלון זה נא לפנות לדוד: 0537788483

אין לעיין בעלון זה בשעת התפילה